

عنوان مقاله:

بررسی مبانی فقهی و حقوقی ژن درمانی و آثار آن در حقوق ایران

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی مطالعات حقوقی و قضایی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

مریم میراحمدی - استادیار دانشگاه غیرانتفاعی شاندریز

مرضیه خلجیان - کارشناس ارشد حقوق خصوصی

خلاصه مقاله:

امروزه یکی از دانش های بسیار مهم که تاثیر زیادی در درمان بسیاری از بیماری ها و نقص های مادرزادی داشته، دانش ژنتیک است. این رشته با تحت تاثیر قراردادن ژن های انسان باعث شده است که آثار مهمی در عالم حقوق به وجود بیاید و چالش های جدیدی پیش روی حقوقدانان قرار گیرد. لذا در این زمینه تلاش های زیادی نیز صورت گرفته تا مباحث مربوط به ژن درمانی نظام مند گردد. شناخت مبانی فقهی و حقوقی این نهاد در قانون ایران می تواند دامنه بحث را روشن تر سازد. در اسلام، ژن درمانی جایز دانسته شده و از نظر فقهی، مهندسی ژنتیک برای اهداف غیر درمانی نیز جایز شمرده شده است. اصلاح مقررات مربوط به ژن درمانی در قانون ایران به نحوی که از دانشمندان این حوزه حمایت به عمل آید بسیار لازم و ضروری است. بخش اعظم روابط بین طرفین قرارداد مهندسی سلول های نطفه ای انسان وابسته به تعیین ماهیت قرارداد، و تبعه قواعد عمومی و موازین و نظامات حاکم بر آن است. تعلق این بخش از روابط طرفین عقد اصلی به گستره ی قواعد عمومی قراردادهای ما را از پرداختن به آن منصرف میسازد. لکن آن جنبه از روابط بین طرفین که با حقوق شخص ثالث، درگیر است میتواند محملی برای بحث و بررسی باشد.

کلمات کلیدی:

ژن درمانی، حقوق بشر، مسئولیت مدنی، قرارداد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1326598>

